

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΣΚΡΑΜΠΛ
Α.Μ. ΠΡΩΤ/ΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 10483
ΤΡΙΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ 12 – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Α.Φ.Μ. 997224100 – Δ.Ο.Υ. Ε΄ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 610 / 23.03.2023

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ «ΤΜΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ» ΚΑΙ Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ Τ.Ε.Γ. (22/03/2023)

Αγαπητοί συμπαίκτες, γνωστοποιείται ότι ο Μάκης Παπασταυρίδης έχει στείλει στο ΔΣ της ΠΕΣ 4 (τέσσερις) «προτάσεις επί των όρων αποδοχής λέξεων», όπως λέει ο ίδιος επί λέξει. Τα μέλη του ΔΣ θεωρούν ότι αυτές οι προτάσεις είτε προσκρούουν στους επίσημους «όρους αποδοχής λέξεων», είτε εμπεριέχουν ασαφείς διατυπώσεις. Απαιτούνται αντίστοιχες τροποποιήσεις και αλλαγές στους όρους αποδοχής λέξεων, αλλά ο ίδιος ο Μάκης δεν έχει καταθέσει κάποια σαφή πρόταση για τέτοιες αλλαγές.

Το ΔΣ της ΠΕΣ φρονεί ότι οι προτάσεις αυτές θα πρέπει πρώτα να προωθηθούν για αξιολόγηση (θετική ή αρνητική) στο Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας (του οποίου είστε μέλη), καθώς το Τμήμα αυτό είναι το θεσμοθετημένο αρμόδιο όργανο της ΠΕΣ για να αξιολογεί προτάσεις γλωσσολογικού ενδιαφέροντος.

Το ΔΣ της ΠΕΣ επομένως ζητά από το ΤΕΓ μία (θετική ή αρνητική) εισήγηση επί των προτάσεων αυτών. Στη συνέχεια το ΔΣ της ΠΕΣ θα συνεδριάσει λαμβάνοντας υπόψιν τη γνωμοδότηση του ΤΕΓ και θα προχωρήσει σε αξιολόγηση των προτάσεων αυτών. Και εφόσον αξιολογηθούν θετικά από το ΔΣ της ΠΕΣ, τότε οι προτάσεις θα προωθηθούν στα τέλη του έτους προς τους Ομίλους, που θα πρέπει να τις περάσουν από εσωτερική ψηφοφορία στις αρχές του 2024.

Οι 4 αυτές προτάσεις θα σας κοινοποιηθούν εδώ εν είδει ερωτημάτων σε επόμενες αναρτήσεις (ερωτήματα Νο 538 – 541).

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 538

Πρώτη πρόταση Μάκη Παπασταυρίδη:

«Να αρθεί η αποδοχή των διπλών γραφών που αναφέρονται ως εσφαλμένες (π.χ. ξαίρω, αυγατίζω, αρματωλός, ανηψιός, απολαυή, γυρτός, κάθησα, πορωμένος, κορίνα, κ.ά.)».

Πρώτον, το ζήτημα με τις «εσφαλμένες» ορθογραφίες του ΛΝΕΓ (Μπαμπ.) είχε αναλυθεί διεξοδικά στο ερώτημα Νο 61. Ας ξαναθυμηθούμε λοιπόν εδώ παρακάτω τι έλεγε το ερώτημα Νο 61:

«ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 61. Στο ΛΝΕΓ (Μπαμπ.) περιλαμβάνονται 66 λήμματα με έντονους χαρακτήρες (bold) που επισημαίνονται ως «εσφαλμένα», ήτοι: αγγελιοφόρος, αγροτοκαλλιέργεια, αθλίατρος, ακαταχώρητος, ακριτομύθεια, ακτινεργία, ακτινεργός, ανημέρωτος, ανθηρόστομος, ανηψιά, ανηψιός, ανταπεξέρχομαι, αντρίκιος, απολαυή, αποστρατικοποίηση, αποτίω, αρμοστεία, βαλκανολογία, βαλκανολόγος, βαριεστώ, βλήτο, βογκητό, βογκώ, βρυκόλακας, βρώμη, γυρτός, γλιτώνω, γόπα, δικλείδα, εκτίω, ενανθρώπιση, ενανθρωπίζομαι, εποχιακός, ερασμιακός, εταιρία, ζάμπλουτος, θερμιονικός, ιονίζω, ιονικός, ιονισμός, ιονιστής, ιονοθεραπεία, ιονόσφαιρα, καλυμμαύκι, καταχωρώ, καταχώρηση, κοινοτυπία, κροκόδειλος, μαγκώνω, ξεφτιλίζω, ξεφτίζω, ξυπόλητος, οπτομετρία, ορρός, παρεισφρύω, πρωτίστως, ρεύω, ρέγγα, σακολέβα, στραβομάρα, ταξείδι, φυσιοθεραπεία, φυσιοθεραπευτής, φυσιοθεραπευτικός, ψήφος (ο), ωρίμανση. Για να μην τα ανεβάζουμε εδώ όλα αυτά, μπορείτε δειγματοληπτικά να δείτε κάποια από αυτά στην παρακάτω φωτ. 1.

ανιψιά [μεσν | κ **ανεψιά** [αρχ.] κ (εσφαλμ.) **ανηψιά** (η) 1. η κόρη **ανίψιός** κ. **ανεψιός** [αρχ.] κ (εσφαλμ.) **ανήψιός** (ο) 1. ο γυιός του **αντρίκειος**, -εία. -ειο κ. (εσφαλμ.) **αντρίκιος** (εκφραστ.) 1. αυτός **βρόμη** κ (εσφαλμ.) **βρώμη** (η) {χώρ πληθ} πούδες δημητριακό των **εταιρεία** κ. (εσφαλμ.) **εταιρία** (η) {εταιρειών} 1. ομάδα προσώπων **ξεφτύζω** κ. (εσφαλμ.) **ξεφτίζω** ρ. αμετβ. κ. μετβ. {ξεφτυς-α, -μένος} **ορός** κ. (εσφαλμ.) **ορρός** (ο) 1. βιολ. το κίτρινο υδατώδες υγρό που

Στους «όρους αποδοχής λέξεων» του αγωνιστικού σκραμπλ αφενός αναφέρεται ρητώς ότι «οι λέξεις με έντονους χαρακτήρες (bold) είναι αποδεκτές» και αφετέρου ουδείς περιορισμός υφίσταται για λέξεις που σημαίνονται ως «εσφαλμένες». Επιπλέον, η συντριπτική πλειονότητα των λημμάτων αυτών περιλαμβάνεται και στο ΛΚΝ (Τριαντ.) και στο ΛΑΑ (Ακαδ. Αθηνών). Βάσει των ανωτέρω, το «Τμήμα Λεξικού», που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, έχει συμπεριλάβει σ' αυτήν όλους τους κλιτικούς τύπους όλων των ως άνω λημμάτων.

Επιπροσθέτως όμως, στο ίδιο λεξικό (ΛΝΕΓ) υπάρχει και μία άλλη ομάδα οκτώ λημμάτων, τα οποία σημαίνονται μεν ως «εσφαλμένα», αλλά α) δεν περιλαμβάνονται στο άλλο λεξικό, δηλαδή στο ΛΚΝ και β) δεν έχουν έντονους χαρακτήρες (bold).

Πρόκειται για τα εξής λήμματα: αγροβιομηχανία, βαλκανοποίηση, κολοσκόπηση, κόμησα, μπαϊμπάς, στρατικοποίηση, στρατικοποιώ, υποθηκοφυλάκιο. Όλα αυτά μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 2.

αγροτοβιομηχανία (η) {αγροτο-βιομηχανιών} (εσφαλμ. *αγροβιομηχανία*) η βιομηχανία επεξεργασίας των αγροτικών προϊόντων —
βαλκανιοποίηση (η) (εσφαλμ. *βαλκανοποίηση*) {-ης κ. -ήσεως |
καμιλαύκι (κ. εσφαλμ. *καλυμμαύκι, καμηλλαύκι*) (τό) {καμηλαυκ-ιού
κολονοσκόπηση (η) (κ. εσφαλμ. *κολοσκόπηση*) {-ης κ. -ήσεως |
κόμης (ο) {-η κ. (λόγ.) -ητος, -η κ. (λόγ.) -ητα | -ηδες κ. (λόγ.) -ητες, -ηδων κ. (λόγ.) -ήτων}, **κόμισσα** {δύσchr. κομισσών} (η) (κ. εσφαλμ. *κόμησ/σ/α*) 1. ευγενής τής Δ. Ευρώπης, ο οποίος στην ιεραρχία των
μπαϊμπάς (το) {άκλ.} (εσφαλμ. *προφυρά μπαϊμπάς*) ελλην. *παρακα-
προάστιο* (τό) (εσφαλμ. *ορθ. προάστειο*) {προαστί-ου | -ων} οικισμός
στρατιωτικοποίηση (εσφαλμ. *στρατικοποίηση*) (η) {-ης κ. -ήσεως |
στρατιωτικοποιώ (εσφαλμ. *στρατικοποιώ*) ρ. μετβ. {στρατιωτικο-
υποθηκοφυλάκειο (το) [1871] (εσφαλμ. *υποθηκοφυλάκιο*) η δημό-

Θεωρείτε ορθό, σκόπιμο, θεμιτό και δόκιμο να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό όλοι οι κλιτικοί τύποι που παράγονται από τα οκτώ λήμματα της φωτ. 2;»

Η απάντηση του ΤΕΓ στο ως άνω ερώτημα Νο 61 ήταν αρνητική.

Δεύτερον, στο ΛΚΝ (Τριαντ.) κανένα λήμμα και καμία ορθογραφία δεν σημαίνεται ως «εσφαλμένη».

Τρίτον, στο ΛΑΑ (Ακαδ. Αθηνών) υπάρχουν 42 ορθογραφίες που σημαίνονται ως «εσφαλμένες» (φωτ. 3, 4, 5, 6, 7).

αγαλλιᾶζω [ἀγαλλιᾶζω] α-γαλ-λι-ᾶ-ζω ρ. (αμτβ. κ. μτβ.) {αγαλλία-σα} & αγαλλιῶ, (εσφαλμ.), αγαλιάζω (λόγ.-λογιστ.): προκαλώ ή αισθάνομαι

αἰόλος, η, ὁ (εσφαλμ.) βλ. ἑώλος

αλιτήριος [ἀλιτήριος] α-λι-τή-ρι-ος ουσ. (αρσ.) & (εσφαλμ.) αλητήριος (μειωτ.): αλήτης, απατεώ-

αναψηλάφηση [ἀναψηλάφηση] α-να-ψη-λά-φη-ση ουσ. (θηλ.), (εσφαλμ.) αναψηλάφηση (απαιτ.

ανδριάντας [ἀνδριάντας] αν-δρι-ᾶ-ντας ουσ. (αρσ.) (λόγ.), (εσφαλμ.) αδριάντας: ολόσωμο

απαξιῶ [ἀπαξιῶ] α-πα-ξι-ῶ ρ. (μτβ.) {απαξι-οῖς ... | απαξίω-σα} (λόγ.-συνήθ. ειρων.): θεωρώ ότι δεν μου αξίζει, δεν μου αρμόζει να κάνω κάτι, επειδή με μειώνει ως άτομο, δεν καταδέχομαι: ~ να σου απαντήσω! ~οί/(εσφαλμ.) ~εί να σχολιάσει

απαυδῶ [ἀπαυδῶ] α-παυ-δῶ ρ. (αμτβ.) {απαυδ-ᾶς ... | (συνηθέστ.) απηύδ-ησα, απαυδ-ήσει, απηυδ-ισμένος} & (σπάν.) απαυδίζω: εξαντλείται η υπομονή μου, κουράζομαι ψυχικά, δεν αντέχω άλλο: ~ησα με τη δουλειά. ~ησε να ακούει συνέχεια ψεύτικες υποσχέσεις. Έχω απαυδήσει/ (εσφαλμ.) απηυδήσει με τα καμώματά του! ~ισμέ-

αρρώστια [ἀρρώστια] αρ-ρώ-στια ουσ. (θηλ.) &
(εσφαλμ.) αρρώστεια 1. (προφ.) ασθένεια, νόσος,

γεννηθήτω γε-νη-θή-τω ρ. & (εσφαλμ.) γεννηθήτω

γραφειοκρατία γρα-φει-ο-κρα-τί-α ουσ. (θηλ.) &
(εσφαλμ.) γραφειοκρατεία: ΓΡΑΦΕΙΟΚΡ. κατά-

διανύω δι-α-νύ-ω ρ. (μτβ.) (διάνυ-σα (λόγ.) διήνυ-
σα (εσφαλμ.) διένυ-σα, διανύ-θηκε (μτχ. -θείς,

δωσιλογικός, ή, ό δω-σι-λο-γι-κός επίθ.,
(εσφαλμ.) δοσιλογικός: που αναφέρεται στον

δωσιλογισμός δω-σι-λο-γι-σμός ουσ. (αρσ.),
(εσφαλμ.) δοσιλογισμός 1. ΙΣΤ. η συνεργασία με

δωσίλογος δω-σί-λο-γος ουσ. (αρσ.), (εσφαλμ.)
δοσίλογος 1. ΙΣΤ. συνεργάτης των δυνάμεων

εθνοκαπηλία [ἐθνοκαπηλία] ε-θνο-κα-πη-λί-α
ουσ. (θηλ.), (εσφαλμ.) εθνοκαπηλεία: καπηλεία

εκσεσημασμένος, η, ο [ἐκσεσημασμένος] εκ-σε-
ση-μα-σμέ-νος επίθ., (εσφαλμ.) εξεσημασμένος:

επιβαρύνω [ἐπιβαρύνω] ἐ-πί-βα-ρύ-νω ρ. (μτβ.)
{επιβάρ-υνε, -ύνθηκε, -υνθεί, -υμένος (λογιστ.
επιβεβαρυμένος) κ. (εσφαλμ.) -ημένος, επιβα-

κοινοτοπία κοι-νο-το-πί-α ουσ. (θηλ.) & (εσφαλμ.)
κοινοτυπία: απόψεις που διατυπώνονται κατ'

κοινότοπος, ή, ο κοι-νό-το-πος επίθ., (εσφαλμ.)
κοινότυπος: χωρίς πρωτοτυπία, συνηθισμένος:

κροκόδειλος κρό-κό-δει-λος ουσ. (αρσ.) {-ου (λόγ.)
-είλου | (σπάν.-προφ.) θηλ. κροκοδειλίνα} & κρο-
κόδιλος, (εσφαλμ.) κορκόδιλος: ΖΩΟΛ. μεγαλόσω-

κρυογονικός, ή, ό κρυ-ο-γο-νι-κός επίθ. (εσφαλμ.)
κρυογενικός & κρυογενετικός: ΦΥΣ.-ΙΑΤΡ. που

λάβρα λά-βρα ουσ. (θηλ.) & (εσφαλμ.) λαύρα

μακρηγορώ μα-κρη-γο-ρώ ρ. (αμτβ.) {μακρηγορ-
είς ... | μακρηγόρ-ησα, -ήσω} & (εσφαλμ.) μακρυ-
γορώ (λόγ.): μιλώ με πολλές λεπτομέρειες, χω-

μαστροπός μα-στρο-πός ουσ. (αρσ. + θηλ.) (λόγ.)
& (εσφαλμ.) μαστρωπός: προαγωγός. [< αρχ.

μεγέθυνση με-γέ-θυν-ση ουσ. (θηλ.) & (εσφαλμ.)
μεγένθυ(ν)ση: αύξηση του μεγέθους, των δια-

μεγεθύνω μέ-γε-θύ-νώ ρ. (μτβ.) {μεγέθυ-να, μεγε-
 θύν-θηκε, -θεί, -οντας, -όμενος, μεγεθυ-(σ)μένος}
 & (εσφαλμ.) μεγενθύνω: αυξάνω το μέγεθος, τις

μετόπη μέ-τό-πη ουσ. (θηλ.) & (εσφαλμ.) μετώπη

ξοπίσω ξο-πί-σω επίρρ., (εσφαλμ.) ξωπίσω (λαϊ-
 πατριδοκαπηλία πά-τρι-δο-κα-πη-λί-α ουσ. (θηλ.),
 (εσφαλμ.) πατριδοκαπηλεία: εκμετάλλευση της

προσπελάζω προ-σπε-λά-ζω ρ. (μτβ.) {προσπέ-
 λα-σε, -στηκε} (λόγ.) & (εσφαλμ.) προσπελαύνω

πώρωνώ πω-ρώ-νώ ρ. (μτβ.) {πώρω-σε, -θηκα,
 -μένος} & (εσφαλμ.) πορώνω 1. εξάπτω τον εν-
 πύρωση πώ-ρω-ση ουσ. (θηλ.) & (εσφαλμ.) πό-
 ρωση 1. η ενέργεια ή/και το αποτέλεσμα του

ρεβιθάδα ρε-βι-θά-δα ουσ. (θηλ.) & (εσφαλμ.)
 ρεβυθάδα: ΜΑΓΕΙΡ. ρεβίθια που μαγειρεύονται

ρεβίθια ρε-βί-θια ουσ. (ουδ.) (τα) {σπάν. στον εν.
 ρεβίθι} & (λαϊκό) ροβίθια & (εσφαλμ.) ρεβύθια:

ρεβιθιά ρε-βι-θιά ουσ. (θηλ.) & (λαϊκό) ρόβιθιά &
 (εσφαλμ.) ρεβυθιά: ΒΟΤ. μονοετές ποώδες φυτό

σολομός σο-λο-μός ουσ. (αρσ.), (εσφαλμ.) σολω-
 μός: ΙΧΘΥΟΛ. μεγάλο ανάδρομο ψάρι (επιστ.

στιβάδα στι-βά-δα ουσ. (θηλ.), (εσφαλμ.) στοιβάδα

υποβολιμαίος, α, ο [ύποβολιμαίος] υ-πο-βο-λι-
μαί-ος επίθ. & (εσφαλμ.) υποβολιμαίος (λόγ.):

φιλόδεντρο φι-λό-δε-ντρο ουσ. (ουδ.) & φιλόδενδρο
& (εσφαλμ.) φυλλόδεντρο: BOT. γένος καλλωπι-

φοριαμός φω-ρι-α-μός ουσ. (αρσ.) & (εσφαλμ.)
φοριαμός (επίσ.): μεταλλικό συνήθ. έπιπλο με

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι από τα 42 αυτά λήμματα:

α) τα 16 (αγαλιάζω, αίολος, αρρώστεια, δοσίλογος, δοσιλογισμός, εθνοκαπηλεία, κοινοτυπία, κοινότυπος, κορκόδιλος, λαύρα, μετώπη, ρεβύθι, ρεβυθιά, ρεβυθάδα, στοιβάδα, φυλλόδεντρο) λημματογραφούνται και στα ΛΚΝ & ΛΝΕΓ.

β) τα υπόλοιπα 26 λημματογραφούνται μόνο στο ΛΑΑ (αλητήριος, αδριάντας, αναψηλάφηση, απαξιεί, απηυδήσει, γεννηθήτω, γραφειοκρατεία, διένυσα/εσ/ε/αν, διένυα/εσ/ε/αν, δοσιλογικός, εξεσημασμένος, επιβαρημένος, κρυογενικός, κρυογενετικός, μακρυγορώ, μαστρωπός, μεγένθυ(ν)ση, μεγενθύνω, ξωπίσω, πατριδοκαπηλεία, προσπελαύνω, πορώνω, πόρωση, σολωμός, υποβολιμαίος, φοριαμός).

Το λεξικό αυτό (Ακαδ. Αθηνών) έχει υπερψηφισθεί πανελλαδικά ως αποδεκτό στο σύνολό του, δηλαδή δεν υπάρχει καμία αναφορά στους όρους αποδοχής λέξεων για αποκλεισμό των «εσφαλμένων».

Τέταρτον, ο ισχυρισμός ότι τα 9 συγκεκριμένα παραδείγματα (ξαίρω, αυγατίζω, αρματωλός, ανησιός, απολαυή, γυρτός, κάθησα, πορωμένος, κορίνα) αποτελούν «εσφαλμένες» γραφές, δεν ευσταθεί.

Το αυγατίζω στο ΛΝΕΓ είναι με bold και επιπλέον δεν γράφει πουθενά «εσφαλμένο». Υπάρχει και στο ΛΑΑ. Τα ανησιά και ανησιός είναι στο ΛΝΕΓ με bold. Το αρματωλός είναι στο ΛΝΕΓ ως «παλαιότερη ορθογραφία» και όχι «εσφαλμένη». Υπάρχει και στο ΛΑΑ. Τα απολαυή είναι στο ΛΝΕΓ με bold. Το γυρτός είναι στο ΛΝΕΓ με bold. Υπάρχει και στο ΛΑΑ. Το κορίνα υπάρχει και στο ΛΝΕΓ με bold και στο ΛΑΑ και πουθενά δεν γράφει «εσφαλμένο». Το κάθησα υπάρχει και στο ΛΝΕΓ με bold και στο ΛΑΑ και πουθενά δεν γράφει «εσφαλμένο». Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 8.

αυγατίζω ρ. → αβγατίζω

αβγατίζω [αβγατίζω] α-βγα-τί-ζω ρ. (αμτβ. κ. μτβ.) {αβγάτι-σα, (σπάν.) -στηκε} & αυγατίζω & αβγαταίνω (λαϊκό) **1.** αυξάνω, πολλαπλασιάζω:

ανηψιά (η) → ανιψιά

ανηψιός (ο) → ανιψιός

ανιψιά [μεσν | κ **ανεψιά** [αρχ.] κ (εσφαλμ.) **ανηψιά** (η) **1.** η κόρη **ανιψιός** κ. **ανεψιός** [αρχ | κ (εσφαλμ.) **ανηψιός** (ο) **1.** ο γυιος του **αρματολός** (ο) (παλαιότ ορθ αρματωλός) ΙΣΤ (στην Τουρκοκρατία)

αρματολός [άρματολός] αρ-μα-το-λός ουσ. (αρσ.) & αρματωλός: ΙΣΤ. (κατά την Τουρκοκρατία)

απολαυή (η) (εσφαλμ.) → απολαβή

γυρτός, -ή, -ό → γειρτός

γειρτός, -ή, -ό κ **γερτός** [μεσν | κ. (εσφαλμ.) **γυρτός** **1.** αυτός που

γυρτός, ή, ό βλ. **γερτός**

γερτός, ή, ό γερ-τός επίθ. & γυρτός & (σπάν.)

γειωτός (προφ.) **1.** που γέρνει ~ός: **κορμός** (πβ.

κορίνα (η) → κορύνα

κορύνη κ. **κορύνα** (σημ. 2-3) (η) [κορύνων] **1.** ρόπαλο που χρησί-

κορίνα βλ. **κορύνα**

κορύνα κο-ρύ-να ουσ. (θηλ.) {συνήθ. στον πληθ.}

& **κορίνα** **1.** ΑΘΛ. ξύλινο ή πλαστικό όργανο με

κάθησα ρ. → κάθισα

κάθομαι κά-θο-μαι ρ. (αμτβ.) {κάθ-ισα (σπάν.

-ησα) κ. (προφ.) έκατσα (προστ. κάθισε κ. προφ.

κάτσε), -ίσω κ. (προφ.) κάτσω, καθισμένος (λόγ.)

καθήμενος} **1.** δίνω στο σώμα μου τέτοια θέση,

Επιπροσθέτως, στον πίνακα του ΛΝΕΓ «λέξεις με προβλήματα ορθογραφίας» βλέπουμε ότι τεκμαίρονται ξανά τα ανηψιός, απολαυή, αρματωλός, γυρτός, κάθησα, ξαίρω (φωτ. 9).

ανιψιός	»	ανηψιός (παλαιότ.)
απολα β ή	»	απολαυή (παλαιότ.)
αρματο ο λός	»	αρματολός (παλαιότ.)
γει ρ τός	»	γυρτός (συνήθης ορθ.)
κάθισ α	»	κάθησα (συνήθης ορθ.)
ξέ ρ ω	»	ζαίρω (παλαιότ.)

Στους επίσημους «όρους αποδοχής λέξεων» του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ παρατηρούμε ότι στα λεξικά Μπαμπινιώτη είναι αποδεκτοί οι τύποι με έντονα τυπογραφικά στοιχεία (bold) και ότι «είναι δεκτές οι λέξεις των πινάκων των λεξικών με νομίσματα, ονομασίες βαθμών, ανέμων, κλπ.» (φωτ. 10).

Δεκτές είναι μόνον οι λέξεις της νέας ελληνικής γλώσσας που υπάρχουν στα ισχύοντα βοηθήματα τα οποία είναι τα εξής:

1. «Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής» Ιδρύματος Μ. Τριανταφυλλίδη.
2. «Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας» Γ. Μπαμπινιώτη, 1998, Β' Έκδοση, επανέκδοση 2005 (μόνον οι τύποι με έντονα τυπογραφικά στοιχεία).
3. «Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας» Γ. Μπαμπινιώτη, 2012, Δ' Έκδοση, όλα τα επιπλέον λήμματα (μόνον οι τύποι με έντονα τυπογραφικά στοιχεία).
4. «2γράμματες και 3γράμματες λέξεις Νέων Ελληνικών», Όμιλος Σκραμπλ Καστοριάς, 2006, και οι παράγωγοι τύποι από την κλίση τους
5. «Χρηστικό Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας» Ακαδημία Αθηνών, Α' Έκδοση, 2014.
6. «Λεξικό για το Σχολείο & το Γραφείο» Γ. Μπαμπινιώτη, Γ' Έκδοση, 2012.

Δεν είναι δεκτές οι λέξεις ή οι τύποι λέξεων που περιέχονται σε πλαίσια (επεξηγήσεις - σχόλια) και σε αγκύλες - εισαγωγικά, που αναφέρονται στην ετυμολογία των λέξεων ή σε παλαιότερη χρήση - γραφή τους.

Σημ. Για να γίνει αποδεκτή λέξη, θα πρέπει να υποστηρίζεται τουλάχιστον από ένα από τα παραπάνω βοηθήματα. Άλλως, δεν είναι αποδεκτή.

6. Είναι δεκτές οι λέξεις των πινάκων των λεξικών με νομίσματα, ονομασίες βαθμών, ανέμων, κλπ.

Τον δε πίνακα του ΛΝΕΓ «λέξεις με προβλήματα ορθογραφίας» (Β' έκδοση, σελ. 1271 – 1274) μπορείτε να τον δείτε ολόκληρο στις παρακάτω φωτ. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17.

ΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η ορθή γραφή, δηλ. η ορθογραφία μιας λέξης, σε γλώσσες με ιστορική ορθογραφία όπως η Ελληνική, συνδέεται άμεσα με την ετυμολογική προέλευση της λέξης, με την ιστορική της διαδρομή και με τους καθιερωμένους κανόνες παραγωγής των λέξεων. Έτσι λ.χ. η ορθή γραφή της λ. **κτήριο** είναι με -η- (< ευκτήριον οίκημα) και όχι με -ι- (το κτίζω δεν μπορεί να δώσει παράγωγα σε -ριο-). Τα *ωά > ταουά > τα-γούά > ταουά > ταβγά > τ' αβγό* δείχνουν ότι η ορθή γραφή (το δίδαξε ο ιδρυτής της γλωσσολογίας στην Ελλάδα, ο Γ. Χατζιδάκις) είναι με -β-, αυτό που προκύπτει από τη φωνολογική εξέλιξη της λέξης (η λ. *ωό* δεν μπορούσε να δώσει δίφθογγο -αυ-!). Η ορθή γραφή των *ανανδρία, πρωτοπορία, ανεξίθρησκια* είναι με -ι- και όχι με -ει-, αφού οι λέξεις προέρχονται από τα σύνθετα *άνανδρος - ανανδρία, πρωτοπόρος - πρωτοπορία, ανεξίθρησκος - ανεξίθρησκία* και όχι απευθείας από τα *ανδρεία, πορεία* και *θρησκεία*. Με τη συντομογραφία **σχολ. ορθ.** (= σχολική ορθογραφία) σημειώνεται η ορθογραφία μικρού αριθμού λέξεων, όπως δίδεται στη **Σχολική Γραμματική** (Τριανταφυλλίδη). Η ορθογραφία αυτή είτε έχει καθιερωθεί παλαιότερα είτε στηρίζεται σε παλαιότερες ή και διαφορετικές απόψεις για την ετυμολογία των σχετικών λέξεων που καθορίζει και την ορθογραφία τους. Η χρήση έχει επίσης συνδεθεί με μορφές ορθογραφίας ορισμένων λέξεων, στις οποίες έχει συνηθίσει ο μέσος αναγνώστης και οι οποίες απαντούν κατά κανόνα στα σχολικά βιβλία, μολονότι δεν καταχωρίζονται (όπως συμβαίνει με άλλες) στο ορθογραφικό τμήμα της σχολικής γραμματικής (γι' αυτό και δεν φέρουν την ένδειξη *σχολ. ορθ.*). Η ορθή γραφή (σύμφωνα με την επιστημονική ετυμολογία) τέτοιων λέξεων ενδέχεται να ξενίσει τον αναγνώστη, αλλά η αιτιολόγησή τους βρίσκεται στο οικείο λήμμα (είτε στο ετυμολογικό τμήμα είτε σε Σχόλιο). Ο επιστήμονας λεξικογράφος δεν δεσμεύεται, βεβαίως, από τη σχολική ορθογραφία, ακολουθώντας τα νεότερα διδάγματα για την ετυμολογία και ορθογραφία των λέξεων της Ελληνικής (η ίδια άλλωστε η Σχολική Γραμματική έχει αναθεωρήσει αρκετές παλαιότερες καθιερωμένες ορθογραφίες στις λέξεις). Πρέπει, τέλος, να σημειωθεί ότι η ορθογραφία των λέξεων, όπως άλλωστε και συνολικά η γλώσσα, έχει *δυναμικό* χαρακτήρα, που επιβάλλει να αναθεωρούνται ορθογραφικές επιλογές, όπου και όταν υπαγορεύεται από τα διδάγματα της επιστήμης. Ακολουθούν οι κυριότερες λέξεις της Ελληνικής που εμφανίζουν προβλήματα ορθογραφίας:

Α			γλείφω	αντί	γλύφω (παλαιότ.)
αβγό	αντί	αυγό (σχολ. ορθ.)	γλίνα	"	γλίνα
αγορεύτης	"	αγορίτης	γλιστρώ	"	γλιστρώ (παλαιότ.)
αγώρι	"	αγόρι (σχολ. ορθ.)	γλύκισμα	"	γλύκισμα (συνήθης ορθ.)
-αίνω (βαθαίνω)	"	-ένω	γλυτώνω	"	γλιτώνω
αίολος	"	έωλος (συνήθης ορθ.)	γόμμα	"	γύμμα (σχολ. ορθ.)
αίτος	"	αητός (παλαιότ.)	γραίγος	"	γράγος (συνήθης ορθ.)
αίμιμονο	"	αλλοίμιμονο (παλαιότ.)	γρασσίδι	"	γρασίδι (σχολ. ορθ.)
αλλήθωρος	"	αλλοίθωρος (παλαιότ.)	γροικώ	"	γρικό (παλαιότ.)
αλλιώς	"	αλλοιώς (παλαιότ.)	γυιος	"	γιος (σχολ. ορθ.)
αλλιώτικος	"	αλλοιώτικος (παλαιότ.)	γώπα	"	γόπα (συνήθης ορθ.)
αμνηστία	"	αμνηστεία			
αναμειγνύω	"	αναμιγνύω	Δ		
ανάμειξη	"	ανάμιξη	διαφήμιση	"	διαφήμιση
ανάμικτος	"	ανάμεικτος (σχολ. ορθ.)	δίκιο	"	δίκιο (παλαιότ.)
ανανδρία	"	ανανδρεία	δικλίδα	"	δικλείδα (συνήθης ορθ.)
αναστήλωση	"	αναστήλωση	διοξίδιο	"	διοξείδιο (συνήθης ορθ.)
αναφιλητό	"	αναφιλυτό (παλαιότ.)	διωρία	"	διορία (συνήθης ορθ.)
ανελλιπώς	"	ανελλειπώς	διώροφος	"	δυόροφος
ανεξίθρησκια	"	ανεξίθρησκεία	δυόμισι	"	δυόμισυ (παλαιότ.)
ανηψιός	"	ανηψιός (παλαιότ.)	δυόσμος	"	διόσμος (συνήθης ορθ.)
αντικρίζω	"	αντικρύζω (παλαιότ.)	δυσοφήμιση	"	δυσοφήμιση (συνήθης ορθ.)
αντικρινός	"	αντικρινός (παλαιότ.)	δωσίλογος	"	δοσίλογος (συνήθης ορθ.)

αντιπροσωπία	»	αντιπροσωπεία (σχολ. ορθ.)
απάγκειο	»	απάγκιου (σχολ. ορθ.)
απολαβή	»	απολαυή (παλαιότ.)
-αρειό (πλυσταρειό)	»	-αριό (σχολ. ορθ.)
αρματολός	»	αρματολός (παλαιότ.)
αρρώστια	»	αρρώστεια (παλαιότ.)
ατόφιος	»	ατόφιος (σχολ. ορθ.)
αφήνω	»	αφίνω (παλαιότ.)
αφτί	»	αυτί (σχολ. ορθ.)
(α)χηβάδα	»	(α)χιβάδα
αχρηστία	»	αχρηστεία (συνήθης ορθ.)

B

βαλλάντιο / βαλλαντώνω	»	βαλάντιο / βαλαντώνω (συνήθης ορθ.)
βαρόνος	»	βαρώνος (παλαιότ.)
βαρυγγωμό	»	βαρυγκωμό
βεβαρημένος	»	βεβαρυμένος (παλαιότ.)
βερίκοκο	»	βερύκοκκο (παλαιότ.)
βιωτικός	»	βιωτικός
βλήτο	»	βλήτο (συνήθης ορθ.)
βογγώ	»	βογκώ
βορεινός	»	βορινός (σχολ. ορθ.)
βούλλα	»	βούλα (σχολ. ορθ.)
βουλώνω	»	βουλώνω (σχολ. ορθ.)
βραδιά	»	βραδυά (παλαιότ.)
βραδιάζει	»	βραδυάζει (παλαιότ.)
Βρετανία	»	Βρετ(τ)αννία (παλαιότ.)
βρικόλακας	»	βρυκόλακας (συνήθης ορθ.)
βρώμα	»	βρώμα (συνήθης ορθ.)
βρώμη	»	βρώμη (συνήθης ορθ.)
βρωμιά	»	βρωμιά (συνήθης ορθ.)
βρώμικος	»	βρώμικος (συνήθης ορθ.)
βρωμώ	»	βρωμώ (συνήθης ορθ.)
βώλος / βωλοδέρνω	»	βόλος / βολοδέρνω (σχολ. ορθ.)

Γ

γαβγίζω	»	γαυγίζω (παλαιότ.)
γαρύφαλλο	»	γαρίφαλο (σχολ. ορθ.)
γειρτός	»	γυρτός (συνήθης ορθ.)
γέλιο	»	γέλιο (παλαιότ.)
γκάμμα	»	γκάμα (συνήθης ορθ.)

E

εγχείριση	»	εγχείριση (συνήθης ορθ.)
-ειδερός	»	-ιδερός (σχολ. ορθ.)
ειδωλολατρία	»	ειδωλολατρεία (συνήθης ορθ.)
είναι	»	είνε (παλαιότ.)
-ειό (πλυσταρειό)	»	-ιό (σχολ. ορθ.)
ελιά	»	ελιά (παλαιότ.)
ελιξήριο	»	ελιξίριο (συνήθης ορθ.)
έλικηθρο	»	έλκυθρο (παλαιότ.)
ελλειπής	»	ελλειπής
ενάμιση	»	ενάμισος (παλαιότ.)
ενάμισι	»	ενάμισυ (παλαιότ.)
ενανθρώπιση	»	ενανθρώπιση (συνήθης ορθ.)
έξι	»	έξη (παλαιότ.)
επιμείζια	»	επιμείζια
επί τούτω	»	επί τούτο
εταιρεία	»	εταιρία
ετερόκλητος	»	ετερόκλητος (συνήθης ορθ.)
εφορία	»	εφορεία (σχολ. ορθ.)

Z

ζήλια	»	ζήλεια (συνήθης ορθ.)
ζηλιάρης	»	ζηλειάρης

H

-ήσιος (βουνήσιος)	»	-ίσιος (βουνίσιος) (σχολ. ορθ.)
ήσκιος	»	ίσκιος (σχολ. ορθ.)

Θ

θεοφάνια (τα)	»	θεοφάνεια (συνήθης ορθ.)
---------------	---	--------------------------

K

καβγάς	»	καυγάς (συνήθης ορθ.)
καήλα	»	καίλα (σχολ. ορθ.)
καημένος	»	καυμένος (παλαιότ.)
καημός	»	καυμός (παλαιότ.)
καθάρειος	»	καθάριος (σχολ. ορθ.)
κάθισα	»	κάθησα (συνήθης ορθ.)
καθοίκι	»	καθίκι (συνήθης ορθ.)
καινούργιος	»	καινούριος (σχολ. ορθ.)
κακκάβι	»	κακάβι (σχολ. ορθ.)

κακκαβιά	αντί	κακαβιά (σχολ. ορθ.)	μουλλωχτός	»	μουλωχτός (συνήθης ορθ.)
καλειά	»	καλιά	μπαλλώνω / μπάλλωμα /	»	μπαλώνω / μπάλωμα /
καλοσκούδα	»	καλιακούδα (σχολ. ορθ.)	μπαλλωμάτης	»	μπαλωμάτης (συνήθης ορθ.)
καλοσύνη	»	καλωσύνη (παλαιότ.)	μυζήθρα	»	μιζήθρα
καλύτερος	»	καλλίτερος (παλαιότ.)			
καμία	»	καμμία (παλαιότ.)	Ν		
κανίβαλος	»	καννίβαλος (παλαιότ.)	νεωτερίζω, -σμός, -στής	»	νεοτερίζω, -σμός, -στής
καννάτα / καννάτι	»	κανάτα / κανάτι / κανατάς	νηνί	»	νινί (συνήθης ορθ.)
/ καννατάς	»	(συνήθης ορθ.)	νηστήσιμος	»	νηστίσιμος (σχολ. ορθ.)
καννέλα	»	κανέλα (σχολ. ορθ.)	νιώθω	»	νοιώθω (συνήθης ορθ.)
κάννη	»	κάνη	νοννός	»	νονός (σχολ. ορθ.)
καννόνι	»	κανόνι (σχολ. ορθ.)			
καννονιά	»	κανονιά (σχολ. ορθ.)	Ξ		
καννονιέρης	»	κανονιέρης (σχολ. ορθ.)	ξενιτιά	»	ξενιτιά (σχολ. ορθ.)
καννονιοβολητής	»	καννονιοβολητής (σχολ. ορθ.)	ξέρω	»	ξαίρω (παλαιότ.)
καννονιοβολισμός	»	καννονιοβολισμός (σχολ. ορθ.)	ξευτιλίζω	»	ξεφτιλίζω (συνήθης ορθ.)
καννονιοφόρος	»	καννονιοφόρος (σχολ. ορθ.)	ξεφτύζω	»	ξεφτιζώ (συνήθης ορθ.)
κάννουλα	»	κάνουλα (σχολ. ορθ.)	ξηλώνω	»	ξηλώνω (παλαιότ.)
κάππα	»	κάπα (συνήθης ορθ.)	ξηλώνω	»	ξηλώνω (παλαιότ.)
κάπαρη	»	κάπαρη (συνήθης ορθ.)	ξηγνί	»	ξηγκί (συνήθης ορθ.) /
καρτοφίλι (τουφέκι)	»	καρνοφύλλι (παλαιότ.)	»	»	ξηγκί (σχολ. ορθ.)
καρώτο	»	καρότο (σχολ. ορθ.)	ξίδι	»	ξύδι (συνήθης ορθ.) /
κατασκοπία	»	κατασκοπεία (σχολ. ορθ.)	»	»	ξείδι (παλαιότ.)
κατευοδώνω	»	κατεβοδώνω (σχολ. ορθ.)	ξινός	»	ξυνός (συνήθης ορθ.)
καψώνι	»	καψόνι	ξόβεργα	»	ξάβεργα
κείτομαι	»	κοίτομαι	ξυπάζω / ξυπασιά	»	ξυπάζω / ξυπασιά (σχολ.
κελαϊδώ	»	κελαηδώ	»	»	ορθ.)
κι	»	κι' / κ' (παλαιότ.)	ξυπασμένος	»	ξυπασμένος (σχολ. ορθ.)
κιάλια	»	κυάλια (παλαιότ.)	ξυπόλητος	»	ξυπόλητος (συνήθης ορθ.)
κλασικός	»	κλασικός (παλαιότ.)	ζωκκλήσι	»	ζωκλήσι (σχολ. ορθ.)
κλήδονας	»	κλύδωνας			
κλωτσώ	»	κλωτσώ	Ο		
κοιτάζω	»	κυττάζω (παλαιότ.)	οξιά	»	οξυά (παλαιότ.)
κόκκαλο	»	κόκαλο (σχολ. ορθ.)	οξειδιο	»	οξειδιο (σχολ. ορθ.)
κοκκύτης	»	κυκίτης (σχολ. ορθ.)	οξειδώνω, -ωση	»	οξειδώνω, -ωση (σχολ. ορθ.)
κολλήγας	»	κολίγας (σχολ. ορθ.)	οργυιά	»	οργιά (σχολ. ορθ.)
κολλητισίδα	»	κολλητισίδα (σχολ. ορθ.)	ορθοπαιδικός	»	ορθοπεδικός
κοισιός	»	κοιιός (συνήθης ορθ.)	οχ	»	ωχ (συνήθης ορθ.)
κομμουνισμός	»	κομμουνισμός (συνήθης ορθ.)	οχαδερφισμός	»	ωχαδερφισμός (συνήθης ορθ.)
κορώννα	»	κορόννα (σχολ. ορθ.)			
κουκκί	»	κουκί (σχολ. ορθ.)	Π		
κουλλός	»	κουλός (σχολ. ορθ.)	παλληκάρι	»	παλικάρι (σχολ. ορθ.)
κουλλούρι	»	κουλούρι (σχολ. ορθ.)	παππός	»	παπάς (σχολ. ορθ.)
κύννη	»	κύννη	παραγυιός	»	παραγυιός

κόχη	»	κόχη	»	πάσσαλειφω	»	πάσσαλειφω (σχολ. ορθ.)
κρεβάτι	»	κρεβάτι (παλαιότ.)	»	πατριός	»	πατριός (σχολ. ορθ.)
κροκόδειλος	»	κροκόδειλος	»	περηφάνια (αλλά	»	περηφάνεια (παλαιότ.)
κρωντήρι	»	κροντήρι (συνήθης ορθ.)	»	υπερηφάνεια)	»	πηγεμός (σχολ. ορθ.)
κτήριο	»	κτίριο (σχολ. ορθ.)	»	πηγαμός	»	πιλάλα (συνήθης ορθ.)
κωβιός	»	κοβιός (συνήθης ορθ.)	»	πηλάλα	»	πηγούνι (παλαιότ.)
Λ				πιγούνι	»	πίνα (παλαιότ.)
λαβράκι	»	λαυράκι (παλαιότ.)	»	πίνα	»	πιπίζω
λα(γ)ήνι	»	λαγύνι (παλαιότ.) / λαΐνι	»	πιπιίζω	»	πηρούνι (παλαιότ.)
		(συνήθης ορθ.)		πιρούνι	»	πήτα (παλαιότ.) /
λάκησα	»	λάκισα	»	πίτα	»	πίττα (συνήθης ορθ.)
λειανικός	»	λιανικός (σχολ. ορθ.)	»	πιτσυλώ, -ίζω	»	πιτσίλω, -ίζω
λειανός	»	λιανός (σχολ. ορθ.)	»		»	(συνήθης ορθ.)
λειχούδης	»	λιχούδης	»	πλατειαζώ	»	πλατυάζω (παλαιότ.)
λειώνω	»	λιώνω (σχολ. ορθ.) /	»	πλημύρα	»	πλημμύρα (σχολ. ορθ.)
		λυώνω (παλαιότ.)	»	πλημυρίδα	»	πλημμυρίδα (σχολ. ορθ.)
λημέρι	»	λημέρι (παλαιότ.)	»	πλιγούρι	»	πληγούρι (συνήθης ορθ.)
λιβάδι	»	λειβάδι (παλαιότ.)	»	ποπό!	»	πωπώ! (συνήθης ορθ.)
λόξυγγας	»	λώξυγγας (παλαιότ.) /	»	πουγκί	»	πουγγί (παλαιότ.)
		λόξιγγας (σχολ. ορθ.)	»	πρίγκιπας	»	πρίγκιπας (παλαιότ.)
λυθρίνι	»	λιθρίνι	»	προάστιο	»	προάστειο (συνήθης ορθ.)
Μ				προεδρία	»	προεδρεία
μαγγώνω	»	μαγκώνω	»	πρύμα	»	πρίμα
μαγκάνιο	»	μαγγάνιο (σχολ. ορθ.)	»	πρωτέρα	»	πρωτήτερα (παλαιότ.) /
μαγκούρα	»	μαγγούρα (παλαιότ.)	»		»	προτύτερα (παλαιότ.)
μαζί	»	μαζύ / μαζή (παλαιότ.)	»	πώρωση	»	πόρωση (αλλά οστεοπόρωση)
μακριά	»	μακρυά (παλαιότ.)	»	Ρ		
μαμμά	»	μαμά (συνήθης ορθ.)	»	ρεβίθι	»	ρεβύθι (συνήθης ορθ.)
μαμμή	»	μαμή (σχολ. ορθ.)	»	ρέβω	»	ρεύω (συνήθης ορθ.)
μαμόθρεφτος	»	μαμόθρεφτος (συνήθης ορθ.)	»	ρέγκα	»	ρέγγα (συνήθης ορθ.)
μάννα (η)	»	μάννα (σχολ. ορθ.)	»	ρίγα, -ώνω	»	ρήγα, -ώνω (παλαιότ.)
μάννα (το)	»	μάννα	»	ρομανικός	»	ρωμανικός (παλαιότ.)
μαντήλι	»	μαντίλι	»	ρομαντικός	»	ρωμαντικός (παλαιότ.)
μαυριδερός	»	μαυριδερός (σχολ. ορθ.)	»	ρύζι	»	ρίζι
μείγμα / μείξη	»	μίγμα / μίξη	»	ρωδάκινο	»	ροδάκινο (σχολ. ορθ.)
μετόπη	»	μετώπη	»	ρώσος	»	ρώσος (παλαιότ.)
μητριά / μητριός	»	μητριά / μητριός (σχολ. ορθ.)	»	Σ		
μικτός	»	μεικτός (σχολ. ορθ.)	»	σάκος, -ί, -ούλα	»	σάκκος, -ί, -ούλα
μιτάτο	»	μητάτο (παλαιότ.)	»	σβήνω	»	σβύνω (παλαιότ.)
μοιρολόι	»	μυρολόι (παλαιότ.)	»	σήτα	αντί	σίτα (παλαιότ.)
μόλος	»	μώλος (συνήθης ορθ.)				
μονιάζω	»	μονιάζω (συνήθης ορθ.)				
μοτοσυκλέτα	αντί	μοτοσικλέτα (σχολ. ορθ.)				

σινάφι	»	συνάφι (παλαιότ.)	τσιγγούνης	»	τσιγκούνης (συνήθης ορθ.)
σιντριβάνι	»	συντριβάνι (συνήθης ορθ.)	τσίνερο	»	τσύνερο (παλαιότ.)
σιρίτι	»	σειρίτι (συνήθης ορθ.)	τσιμπούρα	»	τσιπούρα (συνήθης ορθ.)
σιφώνι	»	σιφόνι (συνήθης ορθ.)	τσιγκλώ	»	τσιγκλώ (συνήθης ορθ.)
σιχαίνομαι	»	συχαίνομαι (παλαιότ.)	τσύμα	»	τσίμα (συνήθης ορθ.)
σκευρώνω, -ός	»	σκεβρώνω, -ός (συνήθης ορθ.)	τσιρίζω	»	τσιρίζω (συνήθης ορθ.)
σκυρόδεμα	»	σκιρόδεμα (παλαιότ.)	τσιτσιρίζω	»	τσιτσιρίζω (συνήθης ορθ.)
σπάγκος	»	σπάγγος (παλαιότ.)			
στείβω	»	στύβω (σχολ. ορθ.)	Υ		
στείλιари	»	στιλιάρι	υνί	»	υννί (παλαιότ.)
στιβάδα	»	στοιβάδα	υπερηφάνεια		
στοίβα	»	στιβα	(αλλά περηφάνια)	»	υπερηφάνια
στρυμώ(χ)νω	»	στριμώ(χ)νω (σχολ. ορθ.)	υπόχρεος	»	υπόχρεως (παλαιότ.)
στυφάδο	»	στιφάδο (συνήθης ορθ.)			
συγχίζω	»	συγχύζω (συνήθης ορθ.)	Φ		
συκώτι	»	σηκώτι (παλαιότ.)	φάκελος	»	φάκελος (παλαιότ.)
συναγρίδα	»	σιναγρίδα	φηλί-κλειδί	»	φιλι-κλειδί (συνήθης ορθ.)
συνοδια	»	συνοδεία (σχολ. ορθ.)	φίδι	»	φειδί (παλαιότ.)
σύφιλη	»	σίφιλη	φιλαινάδα	»	φιλενάδα (συνήθης ορθ.)
			φιλονικώ, -ία	»	φιλονεικώ, -ία (παλαιότ.)
Τ			φίρι-φίρι	»	φυρί-φυρί (συνήθης ορθ.)
τάλιρο	»	τάλληρο (παλαιότ.)	φιστίκι	»	φυστίκι (παλαιότ.)
τανυέμαι	»	τανιέμαι (συνήθης ορθ.)	φτειάχνω	»	φτιά(χ)νω (σχολ. ορθ.)
τανύζω	»	τανίζω (συνήθης ορθ.)	φτώχεια	»	φτώχεια (σχολ. ορθ.)
ταξίδι	»	ταξείδι (παλαιότ.)	φυντάνι	»	φιντάνι (συνήθης ορθ.)
τέσσερες	»	τέσσερις (σχολ. ορθ.)	φυσσαλίδα	»	φυσσαλίδα (σχολ. ορθ.)
τζιτζυφιά	»	τζιτζυφιά (συνήθης ορθ.)	φύσκα	»	φίσκα (συνήθης ορθ.)
τζυριτζάντζουλα	»	τζιριτζάντζουλα (συνήθης ορθ.)			
τιτυβίζω	»	τιτιβίζω (σχολ. ορθ.)	Χ		
τόννος (ψάρι)	»	τόνος (σχολ. ορθ.)	χάννος	»	χάνος (συνήθης ορθ.)
τοπίο	»	τοπείο	χινόπωρο	»	χυνόπωρο / χεινόπωρο (παλαιότ.)
τρελός / τρέλα	»	τρελλός / τρέλλα (παλαιότ.)	χλωμός	»	χλωμός (σχολ. ορθ.)
τσαγκάρης	»	τσαγγάρης (συνήθης ορθ.)	χνότο	»	χνώτο (παλαιότ.)
τσαννάκα	»	τσανάκα (συνήθης ορθ.)	χυμίζω / -ώ	»	χιμίζω / -ώ (σχολ. ορθ.)
τσαννακογλείφτης	»	τσαννακογλείφτης (συνήθης ορθ.)			
τσευδός	»	τσεβδός	Ω		
τσηρώτο	»	τσιρότο (σχολ. ορθ.)	ώσμως	»	όσμως
τσήτα, -ώνω	αντί	τσίτα, -ώνω			

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Οι λέξεις αυτές –όπως είχε από παλιά προταθεί στη Γραμματική του Μ. Τριανταφυλλίδη (Νεοελληνική Γραμματική, Αθήνα 1941)– απλογραφούνται. Συγκεκριμένα, κάθε /i/ γράφεται με **ι** (όχι με **η** ή **υ**)· κάθε /o/ με **ο** (όχι με **ω**)· κάθε /e/ με **ε** (όχι με **αι**)· τα διπλά σύμφωνα /ll/, /nn/ κ.λπ. απλογραφούνται με **λ**, **ν** κ.τ.ό.: το /g/ γράφεται με **γκ** (όχι με **γγ**). Παραδείγματα:

βόλεϊ (< αγγλ. volley [ball])	αντί	βόλλεϋ (συνήθης ορθ.)	ντοκιμαντέρ (< γαλλ. documentaire)	αντί	ντοκουμαντάιρ (συνήθης ορθ.)
βοξίτης (< γαλλ. bauxite)	»	βωξίτης (συνήθης ορθ.)	οτοστόπ (< γαλλ. auto-stop)	»	ωτοστόπ (συνήθης ορθ.)
γιοτ (< αγγλ. yacht)	»	γιωτ (συνήθης ορθ.)	πέναλτι (< αγγλ. penalty)	»	πέναλτυ (παλαιότ.)
γκολ (< αγγλ. goal)	»	γκωλ (παλαιότ.)	πιλοτή (< γαλλ. pilotis)	»	πυλωτή (συνήθης ορθ.)
γουόκμαν (< αγγλ. walkman)	»	γουώκμαν (παλαιότ.)	πι(τ)ζάμα (< αγγλ. pyjama)	»	πυ(τ)ζάμα (συνήθης ορθ.)
εκλέρ (< γαλλ. éclair)	»	εκλαίρ (συνήθης ορθ.)	πλεϊμπόϊ (< αγγλ. play boy)	»	πλέυ μπού (παλαιότ.)
ερκοντίσιον (< αγγλ. air condition)	»	αιρ κοντίσιον (συνήθης ορθ.)	πορτρέτο (< γαλλ. portrait)	»	πορτραίτο (συνήθης ορθ.)
καρμπυρατέρ (< γαλλ. carburateur)	»	καρμπυρατέρ (συνήθης ορθ.)	ρεστοράν (< γαλλ. restaurant)	»	ρεστωράν (συνήθης ορθ.)
καρό (< γαλλ. carreau)	»	καρρώ (παλαιότ.)	ροσμπίφ (< γαλλ. rosbif)	»	ροσμπήφ (συνήθης ορθ.)
κινόττα (< γαλλ. culotte)	»	κυλόττα (παλαιότ.)	σαντιγί (< αγγλ. roast beef)	»	σαντιγύ (συνήθης ορθ.)
κλάρινγκ (< αγγλ. clearing)	»	κλήρινγκ (συνήθης ορθ.)	σαντιγί (< γαλλ. chantilly)	»	σαντιγύ (συνήθης ορθ.)
κολγκέρλ (< αγγλ. call girl)	»	κωλγκέρλ (παλαιότ.)	σεζλόνγκ (< γαλλ. chaise longue)	»	σαιζλόνγκ (συνήθης ορθ.)
κολόνια (< γαλλ. [eau de] cologne)	»	κολώνια (παλαιότ.)	σεζόν (< γαλλ. saison)	»	σαιζόν (συνήθης ορθ.)
κομπινεζόν (< γαλλ. combinaison)	»	κομπιναιζόν (συνήθης ορθ.)	σοβινισμός (< γαλλ. chauvinisme)	»	σωβινισμός (συνήθης ορθ.)
κοπιράιτ (< αγγλ. copyright)	»	κοπυράιτ (συνήθης ορθ.)	σοτέ (< γαλλ. sauté)	»	σωτέ (συνήθης ορθ.)
λέδη (< αγγλ. lady)	»	λαίδη (συνήθης ορθ.)	σοφέρ (< γαλλ. chauffeur)	»	σωφέρ (συνήθης ορθ.)
λιντσάρω (< αγγλ. lynch)	»	λυντσάρω (συνήθης ορθ.)	στριπτίζ (< αγγλ. strip tease)	»	στριπτίζ (συνήθης ορθ.)
μαγιό (< γαλλ. maillot [de bain])	»	μαγιώ (παλαιότ.)	ταμπλό (< γαλλ. tableau)	»	ταμπλώ (συνήθης ορθ.)
μιλέδη (< αγγλ. my lady)	»	μυλαίδη (συνήθης ορθ.)	τερέν (< γαλλ. terrain)	»	τερραίν (συνήθης ορθ.)
μιλόρδος (< αγγλ. my lord)	»	μυλόρδος (συνήθης ορθ.)	τζόκεϊ (< αγγλ. jockey)	»	τζόκεϋ (συνήθης ορθ.)
μπίρα (< ιταλ. birra)	»	μπύρα (συνήθης ορθ.)			
μποϊκοτάζ (< γαλλ. boycottage)	»	μπούκοτάζ (συνήθης ορθ.)			
τρένο (< ιταλ. treno < γαλλ. train)	»	τραίνο (συνήθης ορθ.)	φουτμπόλ (< αγγλ. foot ball)	»	φουτμπώλ (παλαιότ.)
τρικ (< γαλλ. truc)	»	τρικ (συνήθης ορθ.)	χίπι (< αγγλ. hippy)	»	χίπυ (παλαιότ.)
τρόλεϋ (< αγγλ. trolley [bus])	»	τρόλλεϋ (συνήθης ορθ.)	χολ (< αγγλ. hall)	»	χωλ (παλαιότ.)
φεριμπότ (< αγγλ. ferry boat)	»	φέρρυ-μπωτ (συνήθης ορθ.)			

Σε σχέση με την ορθογραφία των ξένων προελεύσεως (δανείων) ελληνικών λέξεων, πρέπει να προσεχθούν τα εξής: (α) Δάνειες λέξεις που ανάγονται σε κύρια ονόματα, απλογραφούνται και αυτές (μολονότι η απόδοση των κυρίων ονομάτων διατηρεί, κατά κανόνα, την αρχική μορφή του ξένου κύριου ονόματος βάσει της αρχής της αντιστρεψιμότητας, π.χ. Βολταίρος (Voltaire), Ρουσσώ (Rousseau), Γκαίτε (Goethe/Goethe)), διότι η σχέση τους με τα κύρια ονόματα είναι έμμεση: προέρχονται από ξένα ουσιαστικά ή ρήματα, που ετυμολογούνται από κύρια ονόματα: π.χ. **βοξίτης** (όχι **βωξίτης**) από το γαλλ. bauxite, που ετυμολογείται από το τοπωνύμιο Baux-de-Provence· **κολόνια** (όχι **κολώνια**) από το γαλλ. eau de Cologne· **μποϊκοτάζ** (όχι **μπούκοτάζ**) από το γαλλ. boycottage, το οποίο από αγγλ. boycott, που προέρχεται από το όνομα του Ιρλανδού κτηματία James Boycott· **σοβινισμός** (όχι **σωβινισμός**) από το γαλλ. chauvinisme, που προήλθε από τον Γάλλο πατριώτη N. Chauvin· **σαντιγί** (όχι **σαντιγύ**) από το γαλλ. crème chantilly, το οποίο ανάγεται στο μεσαιωνικό ανάκτορο και τοπωνύμιο Chantilly· **λιντσάρω** (όχι **λυντσάρω**) από το αγγλ. lynch, που ανάγεται στο όνομα ενός Αμερικανού δικαστή ή λοχαγού, του Ch. Lynch· **γκάλοπ** (όχι **γκάλ-λοπ**) από το αμερ. gallup που προήλθε από τον Αμερικανό στατιστικόλόγο George Gallup (β) Δάνειες λέξεις που ανάγονται σε ελληνικές λέξεις, που είναι δηλ. ό,τι ονομάζουμε **αντιδάνεια**, γράφονται στην Ελληνική με την ελληνική ορθογραφία τους: π.χ. **γλυκερίνη** (όχι **γλικερίνη**) από το γαλλ. glycérine, το οποίο ανάγεται στο ελλην. **γλυκ-ός / γλυκ-ερός· δυναμό** (όχι **δυναμό**) από το γαλλ. [machine] dynamométrique, που προέρχεται από το ελλην. **δύναμη· καννελόνια** (όχι **κανελόνια**) από το ιταλ. cannelloni που ανάγεται στο ελλην. **κάννη· μπαλλάντα, μπαλ-λαρίνα, μπαλλέτο, μπάλλος** τα οποία ανάγονται στο ελλην. **βαλίτζω· οξυζενέ** (όχι **οξιζενέ**) από το γαλλ. oxygéné, που ανάγεται στα ελλ. **οξύς + -γενής (γίγνομαι· πβ. οξυγόνο)· πυρέξ** (όχι **πινρέξ**) από το γαλλ. pyrex, το οποίο συνδέεται ετυμολογικά με το ελλην. **πυρ· σπειράλ** (όχι **σπι-ράλ**), το οποίο ανάγεται στο ελλην. **σπείρα· στρυχνίνη** (όχι **στριντίνη**) από το γαλλ. strychnine, το οποίο ανάγεται στο ελλ. **στρύχνος· στυλ** (όχι **στιλ**) από το γαλλ. style, το οποίο προήλθε από το λατ. stilus (ή stylus) που ίσως ανάγεται στο ελλην. **στύλος** (άρα και **στυλίστας, στυλά-κι· στυλό** (όχι **στιλό**) από το γαλλ. stylo[graphe], το οποίο προήλθε από το ελλην. **στύλος· σύφιλη** (όχι **σίφιλη**) από το γαλλ. syphilit, που πλά-στηκε από το ελληνικό **Σύφιλος**, όνομα βοσκού στον Οβίδιο· **τζύρος** (όχι **τζίρος**) από το ιταλ. giro, που προέρχεται από το ελλην. **γύρος· φυλ-λοξήρα** (όχι **φυλοξήρα**) από το γαλλ. phylloxera, που σχηματίστηκε από τα ελλην. **φύλλο** και **ξηρός· χλώριο, χλωροφύλλη, χλωροφόρμιο** κ.τ.ό. γράφονται **χλωρο-** (και όχι **χλωρο-**), γιατί η ξένη λ. chloro- προέρχεται από το ελλην. **χλωρός** (το **χλωροφύλλο** < γαλλ. chlorophylle < **χλωρός** + **φύλλο**)· **χρώμιο, χρωμο-** γράφονται **χρωμο-** (όχι **χρομο-**), γιατί ανάγονται στο ελλην. **χρώμα**.

Όπως θα παρατηρήσατε, ο πίνακας αυτός είναι γεμάτος με επισημάνσεις του τύπου «συνήθης ορθογραφία», «σχολική ορθογραφία», «παιλαιότερη ορθογραφία», αλλά πουθενά δεν βλέπουμε την επισήμανση «εσφαλμένο».

Πέμπτον, δεν μας εξηγεί ο εισηγητής ποια είναι η σκοπιμότητα της πρότασής του.

Ας συνοψίσουμε λοιπόν όλα τα παραπάνω. Στο ΛΚΝ δεν υπάρχει πουθενά «εσφαλμένο». Στο ΛΝΕΓ υπάρχουν λίγα «εσφαλμένα», εκ των οποίων άλλα είναι με bold (φωτ. 1) και άρα βάσει κανονισμών αποδεκτά και άλλα δεν είναι με bold (φωτ. 2), τα οποία απορρίφθηκαν από το ΤΕΓ με το ερώτημα Νο 61. Στο ΛΑΑ υπάρχουν 42 «εσφαλμένα». Τα μεν 16 λημματογραφούνται και στα ΛΚΝ, ΛΝΕΓ. Τα δε υπόλοιπα 26 υπάρχουν μόνο στο ΛΑΑ.

Αξιολογείτε θετικά την πρόταση του Μάκη Παπασταυρίδη; Θεωρείτε ότι είναι σύννομη με τους όρους αποδοχής λέξεων; Θεωρείτε ότι είναι επαρκής, σαφής, συγκροτημένη και καλοδιατυπωμένη; Θεωρείτε εν κατακλείδι ότι έτσι ακριβώς όπως διατυπώθηκε, θα πρέπει να προωθηθεί στα τέλη του έτους από το ΔΣ της ΠΕΣ προς τους Ομίλους για να τεθεί σε πανελλαδική ψηφοφορία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 539

Δεύτερη πρόταση Μάκη Παπασταυρίδη:

«Να τεθεί σε ψηφοφορία αν οι προστακτικές σε-χτε και -φτε του προφορικού λόγου (που δεν τις έχει η επίσημη σχολική γραμματική) θα είναι δεκτές:

Α) σε όλα τα ρήματα, Β) σε κανένα ρήμα, Γ) μόνον στα ρήματα για τα οποία υπάρχει σχετική αναφορά στο ΛΣΓ.

Υπ'όψιν ότι ουδεμία ειδοποιός διαφορά υπάρχει ανάμεσα στα πρήχτε, λουφάχτε, φυσήχτε, στηρίχτε, κοιτάχτε, μαλάχτε, εμπαίχτε, αλείφτε κ.ά. (που τα αναφέρει το ΛΣΓ) και τα προσέχτε, ζουλήχτε, ψάχτε, κηρύχτε, ξεσφίχτε, γλείφτε κ.ά. (που δεν τα αναφέρει το ΛΣΓ)».

Από την διατύπωση του Μάκη συμπεραίνει κανείς ότι πρόκειται για δύο διαφορετικές προτάσεις με εκ διαμέτρου αντίθετη εισήγηση (Α και Β).

Πρώτον, η αναφερόμενη στην πρόταση ως «επίσημη σχολική γραμματική» (εννοεί πιθανώς τη Γραμματική Χατζησαββίδη) δεν αποτελεί επίσημο αποδεκτό βοήθημα στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ.

Δεύτερον, το ζήτημα με τις προστακτικές σε -χτε και -φτε είχε αναλυθεί λεπτομερέστατα στα ερωτήματα Νο 251 – 260. Ας ξαναθυμηθούμε λοιπόν εδώ παρακάτω τι έλεγαν εκείνα τα 10 ερωτήματα:

«ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ Νο 251 – 260. Στο αποδεκτό ΛΣΓ (Λεξικό για το Σχολείο και το Γραφείο) του Γ.Μπαμπινιώτη, στους πίνακες των κλιτικών υποδειγμάτων Ρ10α (ταράζω), Ρ28α (πετάω / ώ), Ρ29 (βουτάω / -ώ) εμφανίζεται διτυπία στην προστακτική αορίστου (ταράξτε / ταράχτε, πετάξτε / πετάχτε, βουτήξτε / βουτήχτε). Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1, φωτ. 2, φωτ. 3.

P10a ταράζω

ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ				
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ταράζω	ταράξεις	ταράζει	ταράζουμε	ταράξετε
	ΠΡΟΣΤ.		τάραξε			ταράξετε
	ΜΤΧ.	ταράζοντας				
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	τάραξα	τάραξες	τάραξε	ταράξαμε	ταράξατε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ταράζω	θα ταράξεις	θα ταράξει	θα ταράζουμε	θα ταράξετε
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ταράξω	θα ταράξεις	θα ταράξει	θα ταράξουμε	θα ταράξετε
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ταράξει	θα έχεις ταράξει	θα έχει ταράξει	θα έχουμε ταράξει	θα έχετε ταράξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τάραξα	τάραξες	τάραξε	ταράξαμε	ταράξατε
	ΥΠΟΤ.	ταράξω	ταράξεις	ταράξει	ταράξουμε	ταράξετε
	ΠΡΟΣΤ.		τάραξε			ταράξετε / τάραχτε

ΠΡΟΣΩΠΟ		ΠΡΟΣΩΠΟ				
ΕΠΙΧΡΗΣΗ	ΕΓΩ	ΕΣΥ	ΑΥΤΟΣ	ΕΜΕΙΣ	ΕΣΕΙΣ	ΑΥΤΟΙ
ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	πετάω / πετώ	πετάς	πετάει / πετά	πετάμε / πετούμε	πετάτε	πετούν(ε) / πετάνε
ΟΡΙΣΤ.		πέτα / πέταγε			πετάτε	
ΜΕΤ.	πετώντας					
ΟΡΙΣΤ.	πετούσα / πέταγα	πετούσες / πέταγες	πετούσε / πέταγε	πετούσαμε / πετάγαμε	πετούσατε / πετάγατε	πετούσαν(ε) / πετάγανε
ΟΡΙΣΤ.	θα πετάω / πετώ	θα πετάς	θα πετάει / πετά	θα πετάμε / πετούμε	θα πετάτε	θα πετούν(ε) / πετάνε
ΟΡΙΣΤ.	θα πετάξω	θα πετάξεις	θα πετάξει	θα πετάξουμε	θα πετάξετε	θα πετάξουν(ε)
ΟΡΙΣΤ.	θα έχω πετάξει	θα έχεις πετάξει	θα έχει πετάξει	θα έχουμε πετάξει	θα έχετε πετάξει	θα έχουν(ε) πετάξει
ΟΡΙΣΤ.	πέταξα	πέταξες	πέταξε	πετάξαμε	πετάξατε	πέταξαν / πετάξανε
ΥΠΟΤ.	πετάξω	πετάξεις	πετάξει	πετάξουμε	πετάξετε	πετάξουν(ε)
ΟΡΙΣΤ.		πέταξε / πέτα			πετάξτε / πετάχτε	

P29α βουτάω / -ώ						
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ				
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	βουτάω / βουτώ	βουτάς	βουτάει / βουτά	βουτάμε / βουτούμε	βουτάτε
	ΠΡΟΣΤ.		βούτα / (βούταγε)			βουτάτε
	ΜΤΧ.	βουτώντας				
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	βουτούσα / βούταγα	βουτούσες / βούταγες	βουτούσε / βούταγε	βουτούσαμε / βουτάγαμε	βουτούσατε / βουτάγατε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα βουτάω / βουτώ	θα βουτάς	θα βουτάει / βουτά	θα βουτάμε / βουτούμε	θα βουτάτε
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα βουτήξω	θα βουτήξεις	θα βουτήξει	θα βουτήξουμε	θα βουτήξετε
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω βουτήξει	θα έχεις βουτήξει	θα έχει βουτήξει	θα έχουμε βουτήξει	θα έχετε βουτήξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	βούτηξα	βούτηξες	βούτηξε	βουτήξαμε	βουτήξατε
	ΥΠΟΤ.	βουτήξω	βουτήξεις	βουτήξει	βουτήξουμε	βουτήξετε
	ΠΡΟΣΤ.		βούτηξε / βούτα			βουτήξτε / βουτήχτε

Επίσης, στο ίδιο λεξικό, στη σελ. Π191, ο λεξικογράφος λέει ότι «Οι τύποι του πληθυντικού της Προστακτικής Αορίστου Ενεργητικής Φωνής των ρημάτων που το θέμα τους λήγει σε -ξ ή -ψ παρουσιάζουν συχνά (κυρίως στον προφορικό λόγο) τα -ξ και -ψ αλλαγμένα σε -χ και -φ: ρίξτε και ρίχτε, κοιτάξτε και κοιτάχτε, αλείψτε και αλείφτε, αλλάξτε και αλλάχτε» (φωτ. 4).

Τέλος, οι τύποι του πληθυντικού της Προστακτικής Αορίστου Ενεργητικής Φωνής των ρημάτων που το θέμα τους λήγει σε -ξ ή -ψ παρουσιάζουν συχνά (κυρίως στον προφορικό λόγο) τα -ξ και -ψ αλλαγμένα σε -χ και -φ: ρίξτε και ρίχτε, κοιτάξτε και κοιτάχτε, αλείψτε και αλείφτε, αλλάξτε και αλλάχτε.

Το «Τμήμα Λεξικού», που επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, ερμηνεύοντας την ως άνω διατύπωση του λεξικογράφου και λόγω του ότι δεν γράφει «πάντα» αλλά «συχνά», θεωρεί ότι δεν είναι απολύτως σαφές το πότε ακριβώς δύναται να σχηματίζονται αυτοί οι τύποι. Κατά συνέπεια, έχει συμπεριλάβει προς το παρόν στην ψηφιακή βάση μόνον τους τύπους που τεκμαίρονται (ήτοι τα ρήματα που συνοδεύονται από τις ενδείξεις P10, P28, P29 συν τα ρίχτε, κοιτάχτε (κυττάχτε), αλείψτε, αλλάχτε που δίδονται στη σελ. Π191). Θεωρεί επίσης ότι θα πρέπει να εξεταστεί από το «Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας»

η ορθότητα όλων αυτών των προστακτικών μία προς μία, ξεκινώντας άμεσα από τους τύπους μήκους έως και 8 γραμμάτων και συνεχίζοντας αργότερα με τους τύπους 9-15 γραμμάτων.

Μετατροπή του -ξ σε -χ. Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους τύπους ΑΝΑΤΑΧΤΕ, ΑΝΑΨΥΧΤΕ, ΑΝΘΕΧΤΕ, ΑΝΟΡΥΧΤΕ, ΑΝΤΕΧΤΕ, ΑΠΟΛΗΧΤΕ, ΑΠΟΡΙΧΤΕ, ΑΠΟΤΑΧΤΕ, ΑΠΟΨΥΧΤΕ, ΑΡΜΕΧΤΕ, ΑΡΩΤΗΧΤΕ, ΒΗΧΗΧΤΕ, ΒΗΧΤΕ, ΒΟΓΓΗΧΤΕ, ΒΟΓΚΗΧΤΕ, ΒΟΥΙΧΤΕ, ΒΡΕΧΤΕ, ΒΥΖΑΧΤΕ, ΓΚΑΡΙΧΤΕ, ΓΡΟΥΧΤΕ, ΔΕΙΧΤΕ, ΔΙΑΨΥΧΤΕ, ΔΙΔΑΧΤΕ, ΔΙΟΡΥΧΤΕ, ΔΙΩΧΤΕ, ΕΚΔΙΩΧΤΕ, ΕΚΠΛΗΧΤΕ, ΕΛΕΓΧΤΕ, ΕΜΠΛΕΧΤΕ, ΕΜΦΡΑΧΤΕ, ΕΝΤΑΧΤΕ, ΕΞΕΛΙΧΤΕ, ΕΞΟΡΥΧΤΕ, ΕΠΙΛΕΧΤΕ, ΕΠΙΤΑΧΤΕ, ΖΕΥΧΤΕ, ΖΕΧΤΕ, ΖΟΥΛΗΧΤΕ, ΖΟΥΠΗΧΤΕ, ΖΟΥΠΙΧΤΕ, ΘΕΛΑΧΤΕ, ΘΙΧΤΕ, ΙΣΑΧΤΕ, ΙΣΙΑΧΤΕ, ΚΗΡΥΧΤΕ, ΛΗΧΤΕ, ΛΙΜΑΧΤΕ, ΜΕΙΧΤΕ, ΜΠΛΕΧΤΕ, ΞΑΝΟΙΧΤΕ, ΞΕΣΦΙΧΤΕ, ΟΛΟΛΥΧΤΕ, ΟΡΜΗΧΤΕ, ΟΡΥΧΤΕ, ΠΑΤΑΧΤΕ, ΠΛΗΧΤΕ, ΠΡΑΧΤΕ, ΠΡΟΣΕΧΤΕ, ΠΡΟΤΑΧΤΕ, ΣΑΧΤΕ, ΣΙΧΤΕ, ΣΟΥΡΙΧΤΕ, ΣΠΡΩΧΤΕ, ΣΤΕΡΧΤΕ, ΣΤΡΕΧΤΕ, ΣΥΖΕΥΧΤΕ, ΣΥΛΛΕΧΤΕ, ΣΥΜΠΗΧΤΕ, ΣΥΝΤΑΧΤΕ, ΣΥΝΤΗΧΤΕ, ΣΥΡΙΧΤΕ, ΣΥΣΦΙΧΤΕ, ΣΦΑΛΗΧΤΕ, ΤΗΧΤΕ, ΤΡΕΧΤΕ, ΤΡΥΧΤΕ, ΥΠΑΡΧΤΕ, ΥΠΟΤΑΧΤΕ, ΦΕΧΤΕ, ΦΚΕΙΑΧΤΕ, ΦΚΙΑΧΤΕ, ΦΛΕΧΤΕ, ΦΡΙΜΑΧΤΕ, ΦΤΑΙΧΤΕ, ΨΑΧΤΕ, ΨΕΧΤΕ, ΨΥΧΤΕ;

Μετατροπή του -ψ σε -φ. Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους τύπους ΑΓΑΘΕΦΤΕ, ΑΓΡΙΕΦΤΕ, ΑΛΗΤΕΦΤΕ, ΑΜΕΙΦΤΕ, ΑΝΑΔΕΦΤΕ, ΑΝΑΚΟΦΤΕ, ΑΝΑΚΥΦΤΕ, ΑΝΑΝΗΦΤΕ, ΑΠΟΚΑΦΤΕ, ΑΠΟΚΟΦΤΕ, ΑΣΩΤΕΦΤΕ, ΒΑΤΕΦΤΕ, ΒΑΦΤΕ, ΒΛΑΚΕΦΤΕ, ΒΟΛΕΦΤΕ, ΓΗΤΕΦΤΕ, ΓΛΕΙΦΤΕ, ΓΛΥΦΤΕ, ΓΝΕΦΤΕ, ΓΟΗΤΕΦΤΕ, ΓΥΡΕΦΤΕ, ΔΙΑΚΟΦΤΕ, ΔΙΑΝΕΦΤΕ, ΔΟΥΛΕΦΤΕ, ΔΡΕΦΤΕ, ΕΓΓΡΑΦΤΕ, ΕΓΚΡΥΦΤΕ, ΕΓΚΥΦΤΕ, ΕΚΘΛΙΦΤΕ, ΕΚΘΡΕΦΤΕ, ΕΚΛΕΙΦΤΕ, ΕΚΠΕΜΦΤΕ, ΕΚΣΚΑΦΤΕ, ΕΚΤΡΕΦΤΕ, ΕΝΣΚΗΦΤΕ, ΕΞΑΦΤΕ, ΖΕΦΤΕ, ΖΗΛΕΦΤΕ, ΖΩΗΡΕΦΤΕ, ΗΜΕΡΕΦΤΕ, ΘΑΛΦΤΕ, ΘΑΡΡΕΦΤΕ, ΘΕΡΙΕΦΤΕ, ΘΛΙΦΤΕ, ΘΡΑΣΕΦΤΕ, ΘΡΕΦΤΕ, ΘΡΥΦΤΕ, ΙΚΕΤΕΦΤΕ, ΚΑΚΕΦΤΕ, ΚΑΛΥΦΤΕ, ΚΑΜΦΤΕ, ΚΑΡΠΕΦΤΕ, ΚΑΦΤΕ, ΚΗΔΕΦΤΕ, ΚΙΟΤΕΦΤΕ, ΚΛΑΔΕΦΤΕ, ΚΛΑΦΤΕ, ΚΟΝΕΦΤΕ, ΚΟΝΤΕΦΤΕ, ΚΟΥΡΕΦΤΕ, ΚΥΡΙΕΦΤΕ, ΚΥΦΤΕ, ΛΑΓΓΕΦΤΕ, ΛΑΘΕΦΤΕ, ΛΑΜΦΤΕ, ΛΑΞΕΦΤΕ, ΛΑΤΡΕΦΤΕ, ΛΕΙΦΤΕ, ΛΗΣΤΕΦΤΕ, ΛΙΓΝΕΦΤΕ, ΛΟΞΕΦΤΕ, ΜΑΓΕΦΤΕ, ΜΑΓΚΕΦΤΕ, ΜΑΖΕΦΤΕ, ΜΑΝΤΕΦΤΕ, ΜΕΛΦΤΕ, ΜΕΡΕΦΤΕ, ΜΙΣΕΦΤΕ, ΜΟΛΕΦΤΕ, ΝΕΦΤΕ, ΝΗΣΤΕΦΤΕ, ΝΗΦΤΕ, ΝΙΦΤΕ, ΝΟΘΕΦΤΕ, ΞΕΒΑΦΤΕ, ΞΕΓΡΑΦΤΕ, ΞΕΖΕΦΤΕ, ΞΕΘΑΦΤΕ, ΞΕΚΛΕΦΤΕ, ΞΕΚΟΦΤΕ, ΞΟΔΕΦΤΕ, ΟΚΝΕΦΤΕ, ΠΑΙΔΕΦΤΕ, ΠΑΙΝΕΦΤΕ, ΠΑΛΕΦΤΕ, ΠΑΦΤΕ, ΠΕΖΕΦΤΕ, ΠΕΜΦΤΕ, ΠΙΣΤΕΦΤΕ, ΠΛΑΝΕΦΤΕ, ΠΟΜΠΕΦΤΕ, ΠΟΡΕΦΤΕ, ΠΟΥΛΕΦΤΕ, ΠΟΥΡΕΦΤΕ, ΠΡΟΚΥΦΤΕ, ΠΡΟΣΑΦΤΕ, ΡΕΦΤΕ, ΡΙΦΤΕ, ΣΑΙΤΕΦΤΕ, ΣΑΛΕΦΤΕ, ΣΙΤΕΦΤΕ, ΣΚΥΛΕΦΤΕ, ΣΚΩΦΤΕ, ΣΜΙΛΕΦΤΕ, ΣΟΔΕΦΤΕ, ΣΤΕΙΦΤΕ, ΣΤΕΝΕΦΤΕ, ΣΤΕΡΕΦΤΕ, ΣΤΕΦΤΕ, ΣΤΙΦΤΕ, ΣΤΡΕΦΤΕ, ΣΤΥΦΤΕ, ΣΥΓΚΑΦΤΕ, ΣΥΝΑΦΤΕ, ΣΥΡΡΑΦΤΕ, ΤΕΛΕΦΤΕ, ΤΕΡΦΤΕ, ΤΖΑΖΕΦΤΕ, ΤΟΞΕΦΤΕ, ΤΟΡΝΕΦΤΕ, ΤΡΑΝΕΦΤΕ, ΤΡΕΦΤΕ, ΥΠΟΚΥΦΤΕ, ΦΙΛΕΦΤΕ, ΦΥΤΕΦΤΕ, ΧΑΖΕΦΤΕ, ΧΑΙΔΕΦΤΕ, ΧΑΚΕΦΤΕ, ΧΗΡΕΦΤΕ, ΧΟΡΕΦΤΕ, ΧΩΝΕΦΤΕ, ΨΑΡΕΦΤΕ;»

Η απάντηση του ΤΕΓ στα ως άνω ερωτήματα Νο 251 – 260 ήταν για όλους αυτούς τους κλιτικούς τύπους αρνητική.

Τρίτον, ο ισχυρισμός ότι «ουδεμία ειδοποιός διαφορά υπάρχει ανάμεσα στα πρήχτε, λουφάχτε, φουσάχτε, στηρίχτε, κοιτάχτε, μαλάχτε, εμπαίχτε, αλείφτε κ.ά. (που τα αναφέρει το ΛΣΓ) και τα προσέχτε, ζουλήχτε, ψάχτε, κηρύχτε, ξεσφίχτε, γλείφτε κ.ά. (που δεν τα αναφέρει το ΛΣΓ)» δεν ευσταθεί.

Τα μεν τεκμαίρονται άμεσα, καθώς τα δίνει ο ίδιος ο λεξικογράφος ενός αποδεκτού στο σκραμπλ βοηθήματος, τα δε δεν τεκμαίρονται. Ωστόσο, εστάλη ήδη λεπτομερές και αναλυτικό ερώτημα (για τύπους μέχρι και 8 γραμμάτων, οι οποίοι δεν τεκμαίρονται) στα μέλη του ΤΕΓ και η απάντηση του ΤΕΓ ήταν αρνητική. Επομένως, η επιλογή Α («σε όλα τα ρήματα») έχει ήδη απορριφθεί από το ΤΕΓ.

Τέταρτον, η επιλογή Β («σε κανένα ρήμα») προσκρούει στους όρους αποδοχής λέξεων. Δηλαδή προτείνεται να παρακαμφθούν οι όροι αποδοχής λέξεων και να διεξαχθεί πανελλαδική ψηφοφορία για την αποδοχή ή μη κλιτικών τύπων που τεκμαίρονται ρητώς σε ένα επίσημο και αποδεκτό στο σύνολό του λεξικό (ΛΣΓ).

Πέμπτον, δεν μας εξηγεί ο εισηγητής ποια είναι η σκοπιμότητα της πρότασής του.

Αξιολογείτε θετικά την πρόταση του Μάκη Παπασταυρίδη; Θεωρείτε ότι είναι σύνηθες με τους όρους αποδοχής λέξεων; Θεωρείτε ότι είναι επαρκής, σαφής, συγκροτημένη και καλοδιατυπωμένη; Θεωρείτε εν κατακλείδι ότι έτσι ακριβώς όπως διατυπώθηκε, θα πρέπει να προωθηθεί στα τέλη του έτους από το ΔΣ της ΠΕΣ προς τους Ομίλους για να τεθεί σε πανελλαδική ψηφοφορία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 540

Τρίτη πρόταση Μάκη Παπασταυρίδη:

«Να τεθεί σε ψηφοφορία η αποδοχή του πληθυντικού με προσθήκη -ς στις ξένες λέξεις που εισήχθησαν στην Ελληνική χωρίς να προσαρμοστούν στο κλιτικό της σύστημα (ρεπόρτερς, σταρς, άλμπουμς, φόρουμς).

Φυσικά εξαιρούνται οι λέξεις που εισήχθησαν ως λήμματα απευθείας με τον τύπο του πληθυντικού και είναι λεξικογραφημένες με αυτόν, όπως σλάιντς, πάμπερς, τανκς, κόμικς, ντραμς, κορνφλέικς, πουςάπς, πιράνχας, τσιπς κτλ.».

Προφανώς η πρόταση του Μάκη είναι «να μην είναι αποδεκτός ο πληθυντικός με προσθήκη -ς στις ξένες λέξεις... κλπ.».

Πρώτον, δεν υπάρχει στα λεξικά μας άλμπουμς. Ο τύπος αυτός είναι μη αποδεκτός.

Δεύτερον, βάσει των όρων αποδοχής λέξεων, το περιεχόμενο των επίσημων στο αγωνιστικό σκραμπλ λεξικών είναι αποδεκτό στο σύνολό του και όχι κατ' επιλογήν. Οι μοναδικές εξαιρέσεις είναι οι τύποι λέξεων που περιέχονται σε πλαίσια (επεξηγήσεις - σχόλια) και σε αγκύλες - εισαγωγικά, που αναφέρονται στην ετυμολογία των λέξεων ή

σε παλαιότερη χρήση - γραφή τους, καθώς και οι τύποι λέξεων των ΛΝΕΓ (Β΄ και Δ΄ εκδόσεις) χωρίς έντονα τυπογραφικά στοιχεία (bold).

Τρίτον, δεν μας εξηγεί ο εισηγητής ποια είναι η σκοπιμότητα της πρότασής του.

Αξιολογείτε θετικά την πρόταση του Μάκη Παπασταυρίδη; Θεωρείτε ότι είναι σύννομη με τους όρους αποδοχής λέξεων; Θεωρείτε ότι είναι επαρκής, σαφής, συγκροτημένη και καλοδιατυπωμένη; Θεωρείτε εν κατακλείδι ότι έτσι ακριβώς όπως διατυπώθηκε, θα πρέπει να προωθηθεί στα τέλη του έτους από το ΔΣ της ΠΕΣ προς τους Ομίλους για να τεθεί σε πανελλαδική ψηφοφορία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 541

Τέταρτη πρόταση Μάκη Παπασταυρίδη:

«Να μη γίνονται δεκτοί οι αδόκιμοι και μη αναφερόμενοι στην επίσημη σχολική γραμματική τύποι του γ΄ ενικού των συνηρημένων ρημάτων σε -ούταν (καλούταν, νοούταν, μιμούταν, κτλ) με εξαίρεση (ίσως) τους τύπους που έχουν γ΄ ενικό ενεστώτα σε -ούται (ισούται, πληρούται, κτλ) και να γίνονται δεκτά μόνο τα ισούταν, πληρούταν, κτλ.»

Πρώτον, η αναφερόμενη στην πρόταση ως «επίσημη σχολική γραμματική» (εννοεί πιθανώς τη Γραμματική Χατζησαββίδη) δεν αποτελεί επίσημο αποδεκτό βοήθημα στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ.

Δεύτερον, ο χαρακτηρισμός «αδόκιμοι» αποτελεί υποκειμενική εκτίμηση του συντάκτη της πρότασης. Επιπλέον, στο σκραμπλ δεν παίζουμε με «δόκιμους» και «αδόκιμους» τύπους. Παίζουμε με οτιδήποτε περιλαμβάνεται στα λεξικά μας, ασχέτως του αν είναι «δόκιμο», ασχέτως του αν και πόσο συχνά χρησιμοποιείται ένας κλιτικός τύπος στον προφορικό ή και στον γραπτό λόγο (και ποιος μπορεί άλλωστε να μετρήσει τη συχνότητα χρήσης μιας λέξης στον προφορικό λόγο;). Για παράδειγμα είναι αποδεκτά τα φύου, λούου, γλόμπτε, τοίχε, άζωτα, οξυγόνα, υδράργυροι, αλατίζομαι, παίζομαι, παίχθηκα, πίνομαι, πινόμουν, πιώθηκα, σωφροσύνες, χριστιανισμοί, χάη, δέη, δέων, γεννήσου (!), βαρέσου, σύχνασα, δηώθηκα, κλπ.

Τρίτον, βάσει των όρων αποδοχής λέξεων, στα επίσημα αποδεκτά βοηθήματα περιλαμβάνεται και η «Σύγχρονη Σχολική Γραμματική για όλους» Γ. Μπαμπινιώτη, 2017. Την υπαγωγή αυτής της Γραμματικής στα επίσημα αποδεκτά βοηθήματα στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ, την εισηγήθηκε ο ίδιος ο Μάκης Παπασταυρίδης!

Τέταρτον, στη Γραμματική Μπαμπινιώτη (σελ. 189, σελ. 190, σελ. 328) καταγράφονται ρητώς οι τύποι αυτοί (απειλούταν, κινούταν, ασχολούταν, χρησιμοποιούταν). Μπορείτε να παρατηρήσετε τα σχετικά αποσπάσματα στην παρακάτω φωτ. 1.

I. Ρήματα σε -ούμαι

Τα ρήματα αυτά εμφανίζουν ποικιλία τύπων, η οποία εξαρτάται από την προέλευσή τους (λόγια ή μη), από το ύφος του λόγου (επίσημο ή ανεπίσημο), καθώς και από το γλωσσικό περιβάλλον. Επιπλέον, ενώ στο α' και β' πρόσωπο χρησιμοποιούνται κυρίως τα επιθήματα **-ούμουν, -ούσουν** ή **-ιόμουν, -ιόσουν**, στο γ' ενικό πρόσωπο παρατηρείται σημαντική πολυτυπία (επιθήματα: **-ούνταν, -ούταν, -ιόταν, -είτο**) και επιπλέον αναφέρεται το ζήτημα τής σύμπτωσης με το γ' πληθυντικό πρόσωπο, όταν χρησιμοποιείται το επίθημα **-ούνταν** (που επί δεκαετίες συστηνόταν από τις σχολικές γραμματικές).

Εικόνα τής ποικιλίας αυτής διακρίνουμε στους ακόλουθους πίνακες:

ΚΛΙΤΙΚΑ ΕΠΙΘΗΜΑΤΑ	ΤΥΠΟΙ	ΚΛΙΤΙΚΑ ΕΠΙΘΗΜΑΤΑ	ΤΥΠΟΙ
-ιόμουν	αρν-ιόμουν	-ούμουν	απειλ-ούμουν
-ιόσουν	αρν-ιόσουν	-ούσουν	απειλ-ούσουν
-ιόταν	αρν-ιόταν	-ούνταν / -ούταν / -είτο	απειλ-ού(ν)ταν / -είτο
-ιόμαστε / -αν	αρν-ιόμαστε / -ιόμασαν	-ούμαστε / -αν	απειλ-ούμαστε / -ούμασαν
-ιόσαστε / -αν	αρν-ιόσαστε / -ιόσασαν	-ούσαστε / -αν	απειλ-ούσαστε / -ούσασαν
-ιούνταν / -ιόνταν	αρν-ιούνταν / αρν-ιόνταν	-ούνταν / -ούντο	απειλ-ούνταν / απειλ-ούντο

ΠΟΙΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ		ΜΗ ΠΑΡΕΛΘΟΝ		ΠΑΡΕΛΘΟΝ
		ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΔΙΑΡΚΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ
ΑΤΕΛΕΙΣ (ΘΕΜΑ 1)	ΕΝΙΚΟΣ	κινούμαι	θα κινούμαι	κινούμουν
		κινείσαι	θα κινείσαι	κινούσουν
		κινείται	θα κινείται	κινού(ν)ταν / (ε)κινείτο
	ΠΛΗΘΥΝΤ.	κινούμαστε	θα κινούμαστε	κινούμαστε / κινούμασαν
		κινείστε	θα κινείστε	κινούσαστε / κινούσασαν
		κινούνται	θα κινούνται	κινούνταν / (ε)κινούντο

Παρατηρήσεις:

1) Πολλά ρήματα παρουσιάζουν πολυτυπία στο γ' ενικό πρόσωπο, που είναι και το συχνότερο στη χρήση. Παραδείγματα: *χρησιμοποιόταν, χρησιμοποιούνταν, (ε)χρησιμοποιείτο* – *ασχολούνταν, ασχολιόταν, ασχολείτο* – *στερούνταν, (ε)στερείτο* κ.ά. Οι περισσότεροι ομιλητές, πάντως, αποφεύγουν, ιδίως στον γραπτό λόγο, τη χρήση γ' προσώπου σε *-ούταν*: *ασχολούταν, χρησιμοποιούταν, απειλούταν*. Μερικές φορές ο διαφορετικός σχηματισμός (σε *-ιόταν* ή *-ούνταν / -είτο*) οδηγεί και σε διαφορετική σημασία, π.χ. *Κρατιόταν* γερά από τη χειρολαβή και δεν έπεσε – *Επί ώρες κρατείτο* στο αστυνομικό τμήμα για εξακρίβωση στοιχείων.

Πέμπτον, το «ίσως» που βλέπουμε στην πρόταση δηλώνει ασάφεια.

Έκτον, δεν μας εξηγεί ο εισηγητής ποια είναι η σκοπιμότητα της πρότασής του.

Αξιολογείτε θετικά την πρόταση του Μάκη Παπασταυρίδη; Θεωρείτε ότι είναι σύνηνομη με τους όρους αποδοχής λέξεων; Θεωρείτε ότι είναι επαρκής, σαφής, συγκροτημένη και καλοδιατυπωμένη; Θεωρείτε εν κατακλείδι ότι έτσι ακριβώς όπως διατυπώθηκε, θα πρέπει να προωθηθεί στα τέλη του έτους από το ΔΣ της ΠΕΣ προς τους Ομίλους για να τεθεί σε πανελλαδική ψηφοφορία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Όχι